

de toekomst

"Heb jij nog een grote, stevige zak bij je Rob?"

"Nee, sorry Paul, daar kan ik je niet aan helpen."

"Vergeten?"

"Nee hoor, maar ik ben op een ander formaat overgestapt. Kijk, ze zijn tegenwoordig wat kleiner. Als je er wat aan hebt, mag je er best een paar hebben."

"Grapje zeker. Daar past toch geen behoorlijk monster in. Wat is er eigenlijk met jou aan de hand?"

"Niets, maar m'n huis is gewoon vol. D8r kan zo langzamerhand geen fossiel meer bij."

"Zover ben ik gelukkig nog niet. Kom ik ga maar eens verder vragen."

Jos, heb jij nog zakken van behoorlijke afmetingen, of is jouw huis ook vol?"

"Zover is het bij mij nog niet Paul, maar toch ben ik ook maar overgestapt op een kleiner formaat zak. Bij mij is het de verzadiging die toeslaat."

"Ik krijg alles van z'n leven niet meer uitgezocht."

"Wat krijgen we nou? Heb je geen kinderen of zo, die het later van je kunnen overnemen?"

"Ze zien me aankomen! Even leek 't er wel op. M'n jongens gingen graag mee. Maar nu krijg ik ze met geen mogelijkheid de groeve meer in. Computers en disco, dat is het enige dat ze nog interesseert. 't Idee dat zij mijn kollektie zouden moeten erven...."

"Ik snap 't. Maar intussen heb ik m'n grote zak nog niet. Zou Kees er misschien een hebben?"

"Vergeet het maar. Die houdt het ook wel voor gezien. Je moet wel even bedenken dat hij niet meer tot de jongsten hoort en die zware zakken niet meer zomaar kan wegslepen."

"Zeg Jos, ik wil niet te snel konklusies trekken, maar kan het soms zijn dat ik nieuwe tendenzen binnen de W.T.K.G. bespeur?"

"Dat is wellicht wat voorbarig Paul. Maar het is toch niet zo gek, om eens bij al die ontwikkelingen stil te staan. Misschien moeten we eens een dagje wijden aan de toekomst van onze kollekties."

"Lijkt me best spannend. Daar kunnen prachtige ideeën uit voortkomen. Wat dacht je bijvoorbeeld van een bejaardenhuis annex museum voor WTKG-ers. Kunnen we samen met onze fossielen opgeborgen worden. Ha, ha, ha."

"Ja zeg, zie je het al voor je: dagelijks een gezamenlijk determineerurtje, samen een grote bibliotheek, één lid kan voor portier spelen, een ander kan de rondleidingen in het museum doen...."

"En vergeet het gezamenlijke placetoneerurtje niet. Ik zie ons al samen puzzelen en plakken!"

"Nou Paul, jij lacht daar nou wel zo om, maar ik ga er toch eens serieus over brainstormen, want voor je het weet zetten onze nakomelingen onze kollekties hoofdschuddend bij de vuilnisbak."

Concha lutea

